

SAKSFRAMLEGG

Saksgang

Utvalg	Møtedato	Utvalgssak
Hovedutvalg teknisk, miljø og naturforvaltning	10.03.2015	15/15

Arkivsaksnr: 2014/8143

Klassering: V02

Saksbehandler: Linn Aasnes

UTTALE FRA STEINKJER KOMMUNE ANGÅENDE HØRING AV FAGGRUPPERAPPORT "FORENKLING AV UTMARKSFORVALTNINGEN"

Trykte vedlegg:

Høringsbrev fra KMD (15.12.14) m/ faggrupperapporten "forenkling av utmarksforvaltningen"

Rådmannens forslag til vedtak:

Steinkjer kommune viser til høringsbrev fra Det kongelige kommunal og moderniseringsdepartementet (KMD) angående høring av fagrapporten "Forenkling av utmarksforvaltningen" (15.12.14). Steinkjer kommune har følgende uttale:

- Steinkjer kommune er positiv til fagrapportens intensjon om en forenkling av utmarksforvaltningen for å samordne regelverk, forenkle forvaltningen/saksbehandlingen, gi bedre oversikt over kunnskapsgrunnlaget, gi kommunene mer myndighet og gjøre forvaltningen mer brukervennlig. Men; rapporten har et mangelfullt grunnlagsmateriale, og bærer preg av hastverksarbeid. Stor fokus på marginale tema og lite/ingen fokus på tema innen utmarksforvaltning som berører mange brukere/næring. Dette påvirker virkelighetsforståelsen av saken og dermed vurderingsgrunnlaget. Tiltak eller forhold som må belyses ytterligere:*
 - Gjennomføre en helhetlig gjennomgang av alle tema, inkl saksmengde, som omfattes av utmarksforvaltningen. Samisk medvirkning må belyses.*
 - Avklare entydig hvilke tema og hvilket areal utmarkstyrene skal ha forvaltningsansvar for.*
 - Forenklingen må ses i sammenheng med ny kommunereform som kan gi ny kommunestruktur.*
 - Opprette et utvalg som gjennomgår eksisterende særlover, deres forhold til hverandre samt rolleavklaringer til offentlig myndigheter. Gevinsten av dagens situasjon må sammenliknes med gevinsten av de forenklinger som foreslås. Internasjonale og nasjonale mål, muligheter for måloppnåelse og kontroll av forvaltningsmyndighet må i langt større grad inkluderes i vurderingen.*

Faggruppen oppfattes for øvrig å ha en noe skjev og smal sammensetning. Det bemerkes feil i rapporten knyttet til forvaltningsmyndighet for reindrift (jfr sammendrag, kap 5 og kap 6.4). Steinkjer kommune har derfor tatt utgangspunkt i sin uttale at fylkesmannen er forvaltningsmyndighet for reindrift og at utmarkstyrenes areal defineres ut fra utbredelsen av de store verneområder/villreinområder.

- Kommunen har følgende kommentarer til de ulike tiltakene:*
 - Forvaltningsmyndighet for små verneområder og vilt bør overføres til kommunene fordi det vil forenkle utmarksforvaltningen, gi kortere saksbehandlingstid og oppleves som mer forståelig*

for bruker. Dette forutsetter kapasitet og kompetanse. Forvaltningsplanen kan gi klare føringer for saksbehandling knyttet til næringsutvikling og randsoner. Fiskeoppgaver bør fortsatt ligge hos Fylkesmannen. Dette grunnes i forvaltningen av laks og sjøørret og en rekke regionale problemstillinger i forvaltningsoppgavene.

- b. Kunnskapsopprustning på utmarksforvaltning nås først og fremst ikke gjennom kurs, men forutsetter kapasitet og personell med utdanning innen natur- og utmarksforvaltning. Dette kan løses gjennom interkommunalt samarbeid for små kommuner/ organisering av større enheter. Nødvendig å øremerke økonomiske virkemidler som gis over statsbudsjettet for å styrke kommunenes kompetanse og kapasitet. Regelverkets retningslinjer, rundskriv og veiledninger gir tilstrekkelig førstehånds forklaring om tolking av regelverk, uten at en "veileder i utmarksforvaltning" trengs utarbeides.
- c. Generell kunnskapsopprustning om utmarksforvaltning i kommunen for saksbehandlere som har andre saksfelt, for eksempel byggsak eller utbygging, vil alltid være positivt. Dette kan dekkes gjennom kurs. Nødvendig å øremerke økonomiske virkemidler som gis over statsbudsjettet for å styrke kommunenes kompetanse og kapasitet.
- d. Kommunen har førstelinjeansvar: Tanken om "en portal inn og en portal" ut er god, men lite gjennomførbart i praksis: Krever god kapasitet på arkiv for rask ekspedering og øker avstand mellom bruker og beslutningsmyndighet. Utmarkssaker er ofte ikke lett å standardisere. Saksbehandler er ofte avhengig av direkte kontakt og befaringer. Kan medføre mye ettersending av informasjon og forlenge saksbehandlingstiden. Totalt sett ugunstig for bruker.
- e. Etablering av utmarkstyrer vil ikke medføre noen forenkling av utmarksforvaltningen eller økt brukervennlighet i Steinkjer. Antall organer vil være uendret (har ikke villreinne). Dagens nasjonalparkstyre (Blåfjella Skjækerfjella-Lierne nasjonalparker) fungerer godt slik det er og evner å se helheten i miljøforvaltningen. Nødvendig at samiske interesser og reindrift er representert siden reinbeitedistrikt ligger i nasjonalparkene. Sekretariatet bør ligge hos en kommune, siden det er kommunen som er delegert forvaltningsmyndighet for verneområdene.
- f. Etablering av IKT system for utmarksforvaltning og nasjonal portal for forvaltningen har størst verdi for staten og kanskje brukeren. Det vil være kostbart, utfordrende og helt avhengig av å kunne kommunisere med andre IKT system kommunene, FM og nasjonalparkstyrene har i dag for å fungere til fordel for brukeren.
- g. Å utvikle utmarksforvaltning i KOSTRA vil gi statlige myndigheter grove mål på utviklingen som skjer i en kommune. Rapporteringen må også tilpasses kommunens behov for informasjon.
- h. Bestillingsdialogen bør gjennomføres direkte med SNO, uten mellomledd. Dette gir en effektiv bestillingsdialog.
- i. En regional organisering av SNO vil ikke gi en forenkling og effektiviseringsgevinst, men medføre et kostbart mellomledernivå. 60 lokalkontor er en effektiv organisering. Det er positivt at oppsynet samles hos SNO. Skjøtselsvirksomheten må fortsatt ligge hos SNO. Oppsyn og skjøtsel gjennomføres ofte samtidig. SNO må ha tilstrekkelig kapasitet til å gjennomføre begge deler. Overføring av skjøtsel av verneområder (kan-oppgaver) til kommunene er ikke ønskelig, da dette er komplekse oppgaver som krever utstyr og ressurser som kommunen ikke har.
- j. Tydelig rollefordeling er alltid positivt for brukerne og forvaltning. Dette bør gjøres gjennom en egen Stortingsmelding. Samordnet nasjonal politikk vil forsterke de positive virkningene
- k. Fullføring av planlagt kartlegging av naturressurser vil gi økt kunnskapsgrunnlag og oppfattes som positivt. Nødvendig å samordne databaser.
- l. Tiltak for å definere rettmessig eiere (uskiptede bo, fragmenterte eierforhold) oppfattes som positivt og vil lette flere arbeidsprosesser i kommunen
- m. Viktig at det opprettes et lovutvalg som gjennomgår virkninger av foreslåtte forenkling og øker fokuset på helhetstenkning. Nødvendig å inkludere spesialister på enkelte fagfelt.

Behandling i Hovedutvalg teknisk, miljø og naturforvaltning - 10.03.2015:

Bjørn Ludvig Bergsmo (Sp) foreslo følgende alternativ til punkt 2 i på vegne av Ap, Sp, FrP, og KrF:

En regional organisering av SNO vil ikke gi en forenkling og effektiviseringsgevinst, men medføre et kostbart mellomledernivå. 60 lokalkontor er en effektiv organisering. For øvrig legges det til grunn at den avtalen som ble inngått mellom SNO og Norges Fjellstyresamband (NFS) i 2011 som avklarer viktige spørsmål om roller og

omfang av tjenestekjøpet i statsallmenningene skal videreføres som i dag. Steinkjer kommune ønsker en videreføring av lokale tjenestekjøp, og viser til at også fagrapporten underbygger at dette er velfungerende i dag, jf. side 31 i fagrapporten. Lokale tjenestekjøp sikrer lokal kunnskap og nærhet til forvaltningen. Overføring av skjøtsel av verneområder (kan-oppgaver) til kommunene er ikke ønskelig, da dette er komplekse oppgaver som krever utstyr og ressurser som kommunen ikke har.

Bjørn Ludvig Bergsmo (Sp) foreslo å stryke følgende setning i 2 b og 2c:

Nødvendig å øremerke økonomiske virkemidler som gis over statsbudsjettet for å styrke kommunenes kompetanse og kapasitet.

Votering:

Rådmannens forslag pkt 1 ble enstemmig vedtatt

Rådmannens forslag pkt 2a ble enstemmig vedtatt

Ved alternativ votering mellom rådmannens forslag til pkt 2b og forslaget fremmet av Bergsmo ble forslaget fremmet av Bergsmo enstemmig vedtatt

Ved alternativ votering mellom rådmannens forslag til pkt 2c og forslaget fremmet av Bergsmo ble forslaget fremmet av Bergsmo enstemmig vedtatt

Rådmannens forslag pkt 2d-h ble enstemmig vedtatt

Ved alternativ votering mellom rådmannens forslag til pkt 2i og forslaget fremmet av Bergsmo ble forslaget fremmet av Bergsmo enstemmig vedtatt

Rådmannens forslag pkt 2j-m ble enstemmig vedtatt

Vedtak i Hovedutvalg teknisk, miljø og naturforvaltning - 10.03.2015:

Steinkjer kommune viser til høringsbrev fra Det kongelige kommunal og moderniseringsdepartementet (KMD) angående høring av fagrapporten "Forenkling av utmarksforvaltningen" (15.12.14). Steinkjer kommune har følgende uttale:

1. Steinkjer kommune er positiv til fagrapportens intensjon om en forenkling av utmarksforvaltningen for å samordne regelverk, forenkle forvaltningen/saksbehandlingen, gi bedre oversikt over kunnskapsgrunnlaget, gi kommunene mer myndighet og gjøre forvaltningen mer brukervennlig. Men; rapporten har et mangelfullt grunnlagsmateriale, og bærer preg av hastverksarbeid. Stor fokus på marginale tema og lite/ingen fokus på tema innen utmarksforvaltning som berører mange brukere/næring. Dette påvirker virkelighetsforståelsen av saken og dermed vurderingsgrunnlaget.

Tiltak eller forhold som må belyses ytterligere:

- a. Gjennomføre en helhetlig gjennomgang av alle tema, inklusiv saksmengde, som omfattes av utmarksforvaltningen. Samisk medvirkning må belyses.
- b. Avklare entydig hvilke tema og hvilket areal utmarkstyrene skal ha forvaltningsansvar for.
- c. Forenklingen må ses i sammenheng med ny kommunereform som kan gi ny kommunestruktur.
- d. Opprette et utvalg som gjennomgår eksisterende særlover, deres forhold til hverandre samt rolleavklaringer til offentlig myndigheter. Gevinsten av dagens situasjon må sammenliknes med gevinsten av de forenklinger som foreslås. Internasjonale og nasjonale mål, muligheter for måloppnåelse og kontroll av forvaltningsmyndighet må i langt større grad inkluderes i vurderingen.

Faggruppen oppfattes for øvrig å ha en noe skjev og smal sammensetning. Det bemerkes feil i rapporten knyttet til forvaltningsmyndighet for reindrift (jf sammendrag, kap 5 og kap 6.4). Steinkjer kommune har derfor tatt utgangspunkt i sin uttale at fylkesmannen er forvaltningsmyndighet for reindrift og at utmarkstyrenes areal defineres ut fra utbredelsen av de store verneområder/villreinområder.

2. Kommunen har følgende kommentarer til de ulike tiltakene:
 - a. Forvaltningsmyndighet for små verneområder og vilt bør overføres til kommunene fordi det vil forenkle utmarksforvaltningen, gi kortere saksbehandlingstid og oppleves som mer forståelig for bruker. Dette forutsetter kapasitet og kompetanse. Forvaltningsplanen kan gi klare føringer

for saksbehandling knyttet til næringsutvikling og randsoner. Fiskeoppgaver bør fortsatt ligge hos Fylkesmannen. Dette grunnes i forvaltningen av laks og sjøørret og en rekke regionale problemstillinger i forvaltningsoppgavene.

- b. Kunnskapsopprustning på utmarksforvaltning nås først og fremst ikke gjennom kurs, men forutsetter kapasitet og personell med utdanning innen natur- og utmarksforvaltning. Dette kan løses gjennom interkommunalt samarbeid for små kommuner/ organisering av større enheter. Regelverkets retningslinjer, rundskriv og veiledninger gir tilstrekkelig førstehånds forklaring om tolking av regelverk, uten at en "veileder i utmarksforvaltning" trengs utarbeides.
- c. Generell kunnskapsopprustning om utmarksforvaltning i kommunen for saksbehandlere som har andre saksfelt, for eksempel byggsak eller utbygging, vil alltid være positivt. Dette kan dekkes gjennom kurs.
- d. Kommunen har førstelinjeansvar: Tanken om "en portal inn og en portal" ut er god, men lite gjennomførbar i praksis: Krever god kapasitet på arkiv for rask ekspedering og øker avstand mellom bruker og beslutningsmyndighet. Utmarkssaker er ofte ikke lett å standardisere. Saksbehandler er ofte avhengig av direkte kontakt og befaringer. Kan medføre mye ettersending av informasjon og forlenge saksbehandlingstiden. Totalt sett ugunstig for bruker.
- e. Etablering av utmarkstyre vil ikke medføre noen forenkling av utmarksforvaltningen eller økt brukervennlighet i Steinkjer. Antall organer vil være uendret (har ikke villreinnemder). Dagens nasjonalparkstyre (Blåfjella-Skjækerfjella-Lierne nasjonalparker) fungerer godt slik det er og evner å se helheten i miljøforvaltningen. Nødvendig at samiske interesser og reindrift er representert siden reinbeitedistrikt ligger i nasjonalparkene. Sekretariatet bør ligge hos en kommune, siden det er kommunen som er delegert forvaltningsmyndighet for verneområdene.
- f. Etablering av IKT system for utmarksforvaltning og nasjonal portal for forvaltningen har størst verdi for staten og kanskje brukeren. Det vil være kostbart, utfordrende og helt avhengig av å kunne kommunisere med andre IKT system kommunene, fylkesmann og nasjonalparkstyrene har i dag for å fungere til fordel for brukeren.
- g. Å utvikle utmarksforvaltning i KOSTRA vil gi statlige myndigheter grove mål på utviklingen som skjer i en kommune. Rapporteringen må også tilpasses kommunens behov for informasjon.
- h. Bestillingsdialogen bør gjennomføres direkte med SNO, uten mellomledd. Dette gir en effektiv bestillingsdialog.
- i. En regional organisering av SNO vil ikke gi en forenkling og effektiviseringsgevinst, men medføre et kostbart mellomledernivå. 60 lokalkontor er en effektiv organisering. For øvrig legges det til grunn at den avtalen som ble inngått mellom SNO og Norges Fjellstyresamband (NFS) i 2011 som avklarer viktige spørsmål om roller og omfang av tjenestekjøpet i statsallmenningene skal videreføres som i dag. Steinkjer kommune ønsker en videreføring av lokale tjenestekjøp, og viser til at også fagrapporten underbygger at dette er velfungerende i dag, jf. side 31 i fagrapporten. Lokale tjenestekjøp sikrer lokal kunnskap og nærhet til forvaltningen. Overføring av skjøtsel av verneområder (kan-oppgaver) til kommunene er ikke ønskelig, da dette er komplekse oppgaver som krever utstyr og ressurser som kommunen ikke har.
- j. Tydelig rollefordeling er alltid positivt for brukerne og forvaltning. Dette bør gjøres gjennom en egen Stortingsmelding. Samordnet nasjonal politikk vil forsterke de positive virkningene
- k. Fullføring av planlagt kartlegging av naturressurser vil gi økt kunnskapsgrunnlag og oppfattes som positivt. Nødvendig å samordne databaser.
- l. Tiltak for å definere rettmessig eiere (uskiptede bo, fragmenterte eierforhold) oppfattes som positivt og vil lette flere arbeidsprosesser i kommunen
- m. Viktig at det opprettes et lovutvalg som gjennomgår virkninger av foreslåtte forenkling og øker fokuset på helhetstenkning. Nødvendig å inkludere spesialister på enkelte fagfelt.

Saksopplysninger:

Steinkjer kommune viser til høringsbrev fra Klima og miljødepartementet datert 15.12.14. En faggruppe nedsatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD), Landbruks- og matdepartementet (LMD) og Klima og miljødepartementet (KLD) har utarbeidet en rapport med forslag om å forenkle utmarksforvaltningen som er sendt på høring. Arbeidet skal avgrenses mot arbeidet med kommunereformen og arbeidsdelingen mellom forvaltningsnivåer. Faggruppen ble bedt om å ta utgangspunkt i regjeringserklæringen fra Sundvollen, punkt 8. KLD ber spesielt om synspunkter på om:

- De foreslåtte tiltakene vil bidra til forenkling i utmarksforvaltningen?
- Det er andre tiltak som er viktige å få belyst og gjennomført?

Det bes om at høringsinstansene gi synspunkter på positive og negative konsekvenser som de ulike forslagene vil ha for deres ansvarsområder. Høringsfrist er 27.02.15. Steinkjer kommune har fått utsatt frist til 13.03.15.

Utmarksforvaltningen framstår i følge utvalget som sektorstyrt, ressurskrevende og lite helhetlig:

- Det er en rekke særorganer i utmarksforvaltningen i tillegg til kommuner, fylkeskommuner og fylkesmenn.
- Den rettslige reguleringen av utmarka er fragmentert.
- Det er uklar fordeling av ansvar og myndighet mellom sektorer og beslutningsnivåer.
- Det er uklare og ofte lite forenelige mål på nasjonalt nivå.

Hensikten med forenklingene i utmarksforvaltningen som fagrapporten foreslår er at:

- Brukerne av offentlig forvaltning (grunneiere og andre rettighetshavere, samisk reindrift, interesseorganisasjoner, næringsaktører, allmennheten, offentlige organer og foretak) skal oppleve en vesentlig forenkling.
- Kommunene skal få større ansvar og myndighet i utmarksforvaltningen, dvs større kommunalt handlingsrom.

Faggruppen forutsetter en del prinsipper som må legges til grunn for tiltakene:

- Kommunen bør tillegges flest mulig oppgaver. De må ha tilstrekkelig kapasitet, relevant kompetanse og distanse i forvaltningen. Kommunen må ha arealmessig størrelse tilpasset naturressursen, spesielt der det er nasjonale og internasjonale forpliktelser.
- Kommunene må ha tilstrekkelig politisk og økonomisk handlingsrom der også roller og ansvar i utmarksforvaltningen er avklart.
- Relaterte oppgaver bør i størst mulig grad samles i et forvaltningsorgan.
- Fylkesmannen bør ha ansvaret for statlig samordning, spisskompetanse og legalitetskontroll.

Faggruppen har bestått av:

- Eva Irene Falleth, professor Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU), gruppens leder.
- Jørgen Hoffmann, pensjonist. Tidligere fast ansatt, nå engasjert på deltid i Statskog SF.
- Nikolai K. Winge, førsteamanuensis i rettsvitenskap, NMBU.

Faggruppen har hatt 5 dialogmøter fordelt på Hedmark/Opland og Nordland. Faggruppen har her innhentet innspill fra Fylkesmannskollegiet, Fylkeskommuner, Landbruks- og skogeierorganisasjoner, Sametinget, Finnmarkseiendommen og Fjellstyresambandet.

Tiltakene som foreslås er gitt detaljert i kap 6 i fagrapporten. Kapittel 6.3 oppsummerer tiltakene i tabells form (s. 63). Noen av de foreslåtte tiltakene krever lovendringer, andre ikke. Følgende hovedforslag foreslått av faggruppen oppsummeres som følgende:

- Verneområder: Kommunen bør overta forvaltning av verneområder som i sin helhet ligger i kommunene. Det gis muligheter for delegasjon i verneområder. Hensyn til naturbasert næringsutvikling bør i større grad integreres i forvaltningsplaner. Forvaltningsmyndighet må styrkes i forhold til ansvar og rolle for kan-oppgaver. Dette er oppgaver som gjennomføres via bestillingsdialogen, for eksempel kartlegging og skjøtsel. Kan- oppgavene beskrives som komplekse og ressurskrevende.
- Utmarksstyrer: Det bør etableres strategiske utmarksstyrer som erstatter verneområdestyrene. Disse må ha ansvar for store verneområder, villreinforvaltning i områder der det er villrein og reindrift. Styret bør oppnevnes av Miljødirektoratet og sekretariatet legges til fylkesmannen.
- Fiske og vilt: Kommunen bør overta flere fiske og viltoppgaver. Bestands-forvaltning etter innlandsfiskeloven og jaktbare arter etter viltloven bør overføres fra Fylkeskommunene til kommunene.
- Førstelinjeansvar (en dør inn- en dør ut) og IKT system: Kommunen bør ha førstelinjeansvar for alle saker i utmarksforvaltningen. Dette gjelder alle søknader som angår utmark, alle klager som angår utmark samt veiledning i søknadsprosess, rettsregler og arealstatus i kommunen. Kommunen videreformidler klager og søknader der dette må videreformidles i henhold til regelverket. Det bør utarbeides en samlet IKT løsning for brukerhenvendelser med muligheter for elektroniske søknader. En dør inn og en dør ut av forvaltningsapparatet.
- Rapportering: All forvaltning rapporteres i KOSTRA.
- SNOs oppgaver og organisering: Det bør utvikles en tydeligere rolle- og arbeidsfordeling mellom Statens naturoppsyn og forvaltningsmyndighetene. SNO skal føre kontroller (oppsyn) og kan drive med veiledning i forhold til skjøtsel, registrering og dokumentasjon. Mindre tjenestekjøp av oppsyn. Enklere bestillingsdialog. SNO bør ha regional organisering for eksempel gjennom tilknytning til fylkesmannen, ikke lokalkontor slik som i dag.
- Fjellopsynets oppgaver: Fjelltjenesten bør overføres til Statens naturoppsyn. I Midt-Norge er oppsynet delt i to oppsyn: SNO og Fjellopsynet. En overføring av fjellopsynet til SNO får økonomiske konsekvenser for Fjellstyrene, og faggruppen mener at en slik ordning ikke kan vurderes isolert fra resten av forvaltningen av statsallmenningen. Faggruppen mener at tiltakene vil bidra til en vesentlig forenkling av organiseringen av naturoppsynet, at forvaltningsmyndighetens ansvar klargjøres og at bestillingsdialogen forenkles. For brukerne blir det kun ett oppsyn å forholde seg til.
- Nasjonal politikk: bør samordnes og bli mer tydelig (overordnet tiltak). Ansvar for dette ligger hos KMD. Faggruppen anbefaler at den kommende versjonen av «De nasjonale forventningene til regional og kommunal planlegging» blir mer presis med hensyn til kommunenes prioriteringer i utmarksforvaltningen. Sektorbasert politikk gir manglende avklaring på nasjonalt nivå, som igjen fører til at konflikter skyves nedover i forvaltningssystemet. Når løsningen ligger utenfor kommunens myndighet, kan det oppstå omkamper og grunnlag for innsigelser. Dermed blir ikke konflikter alltid løst av kommunene. Faggruppen mener at det bør utformes en tydeligere politisk strategi for den nasjonale utmarkspolitikken. Dette skal bidra til færre konflikter og klarere rammer for samarbeid og interesseavveining.
- Kunnskapsgrunnlaget: Det bør utvikles mer kunnskap om naturressurser. Dette må gjøres gjennom at nasjonal kartlegging av naturverdier og naturmangfoldet i Norge fullføres (overordnet tiltak). Mangel på kunnskap om naturtilstand trekkes fram som en vesentlig årsak til konflikter i utmarksforvaltningen. Nasjonalt program for kartlegging og overvåking av biologisk mangfold er i følge Riksrevisjonens undersøkelse (2006), med unntak av Artsdatabanken, ikke gjennomført som forutsatt.
- Statsallmenningen: Det bør igangsettes et lovarbeid for å revidere forvaltningen i statsallmenninger (overordnet tiltak). Faggruppen ønsker en forenkling for brukerne og overføring av flere oppgaver i utmarka til kommunene. Faggruppen vil trekke frem noen punkter som bør vurderes:
 - ✓ Statskogs offentligrettslige myndighetsoppgaver etter fjelloven.
 - ✓ Fjellstyrenes offentligrettslige forvaltningsoppgaver etter fjelloven.
 - ✓ Fjellstyrenes offentligrettslige oppsynsoppgaver etter fjelloven.
 - ✓ Det bør foretas en gjennomgang av ansvarsfordelingen mellom Statskog og fjellstyrene
 - ✓ Allmennhetenes tilgang til jakt og fiske i statsallmenning, spesielt når det gjelder villreinjakt og småviltjakt med hund.

Privatrettslige bruksrettighetene i allmenningene ligger fast og vil ikke berøres av faggruppens forslag.

- Regelverksrevidering: Det bør nedsettes et lovutvalg for utmarka (overordnet tiltak) som gjennomgår utmarkslovgivingen. Hensikten er å samordne og effektivisere forvaltningen av utmarka med tanke på større lovrevisjon.
- Kommunens kompetanse innen naturforvaltning og landbruk: Kommunen bør ha generell fagkompetanse, lovforvaltningskompetanse og saksbehandlerkompetanse innen utmarksforvaltning, herunder i miljø- og landbruksspørsmål. Rettsikkerhet og habilitet er viktige kriterier for ny kommunestruktur. Kompetanseutvikling i kommunene er nødvendig.
- Eiendomsforhold: i utskiftede bo må avklares fortløpende. Faggruppen har mottatt synspunkter fra både forvaltningen og brukerorganisasjoner om at uklare eierforhold bidrar til ineffektiv utmarksforvaltning.

Saksvurderinger:

Saksvurderingen er gjennomført som etterspurt i høringsbrevet:

- Tiltak eller forhold som bør belyses ytterligere er oppsummert (inkl begrunnelse) .
 - De enkelte tiltakenes effekt på forenkling i utmarksforvaltningen er vurdert samt positive og negative konsekvenser, jf tabellen nedenfor.
- 1) Tiltak som bør belyses ytterligere: Rapporten har et mangelfullt grunnlagsmateriale, og bærer preg av hastverksarbeid. Dette påvirker virkelighetsforståelsen av saken og dermed vurderingsgrunnlaget.
- Tiltak eller forhold som bør belyses ytterligere:
- a. Gjennomføre en helhetlig gjennomgang av tema som omfattes av forenklingen av utmarksforvaltningen (inkl reindrift, motorferdsel, rovvilt og strandsone). Grunn: Marginale tema med liten saksmengde og liten kontaktflate ut mot noen få brukere får fått for stor fokus. Konfliktfylte tema, med til dels stor saksmengde og stor kontaktflate ut mot mange brukerne har blitt utelatt/fått lite fokus. Dagens forvaltning av små verneområder eller tamreindrifta er ikke beskrevet. Til sammen gir dette innvirkning på virkelighetsforståelsen av dagens situasjon og konsekvenser av endringene som foreslås. Tamreindriften er en næring som er avhengig av å bli ivaretatt i forhold til arealdisponering og bruk av utmarka. I Nord-Trøndelag er reindriften den mest dominerende brukeren av utmarka. Samisk medvirkning må belyses. Dette omfatter mer enn bare tamreindrift som næring.
 - b. Avklare om utmarksstyrenes arealer inkluderer reinbeitedistriktene. Dette er opplysninger som har stor innvirkning på størrelsen arealet utmarksstyrene skal forvalte der det er reindrift. Kapitlene i rapporten gir motstridende informasjon; sammendraget (inkluderer ikke) og kap 6.4 (inkluderer). Nesten all utmark i Nord-Trøndelag ligger i et reinbeitedistrikt. For Steinkjers vedkommende gir denne uklarheten i ytterste konsekvens en usikkerhet om ca 5% eller om ca 90 % av utmarksarealet skal saksbehandles av utmarkstyrene. Dette har betydning for uttalen. Vi har etter kontakt med KMD og en av forfatterne tolket høringssvaret dit hen at reindrift ikke skal inkluderes i utmarksstyrenes areal.
 - c. Ha større fokus på rammeverket til forvaltningen; internasjonale og nasjonale målsettinger, regelverk (inkl samvirkning, regelverksendringer som pågår) samt måloppnåelse/kontroll av måloppnåelse når ulike tema beskrives og konsekvenser belyses.
 - d. Utredningen i rapporten må ses i sammenheng med ny kommunereformen, som kan resultere i ny kommunestruktur.
 - e. Det er helt nødvendig å vurdere gevinsten eller forbedring som på sikt kan oppnås ved en gjennomgang av eksisterende særlover, deres forhold til hverandre samt rolleavklaringer til offentlig myndigheter.

Faggruppen oppfattes for øvrig å ha en noe skjev og smal sammensetning.

De enkelte tiltakenes effekt på forenkling i utmarksforvaltningen er vurdert samt positive og negative konsekvenser

Tiltak	Dagens ordning	Positive og negative konsekvenser	Forenkler tiltaket utmarksforvaltningen?
6.1 Flere oppgaver til kommunene Ansvar for verneområder i kommunene	Forvaltningsmyndighet ligger i dag hos Fylkesmannen eller kommunene. Alle kommunene har i utgangspunktet for 13 år siden fått tilbud om forvaltningsmyndigheten. De fleste kommuner takket nei pga manglende kompetanse, kapasitet og de midler man må ha for å ivareta et verneområde. Steinkjer kommune har allerede forvaltningsansvar for 10 små verneområder som ligger i sin helhet i kommunen, og er tilbudt forvaltningsmyndighet for enda et. Dersom kommunen takker "ja" vil kommunen ha ansvar for alle små verneområder i kommunen som ikke er RAMSAR område.	For Steinkjer kommune har dette forslaget til tiltak ingen betydning. For kommuner som ikke har forvaltningsmyndighet fra før: Positive: - Ansvar for verneområder i kommunen: ✓ De fleste søknader slipper å behandles av flere offentlige myndigheter (for eksempel motorferdselssøknader). ✓ Korter ned saksbehandlingstid ✓ Opplevs mer forståelig for bruker Negative: - Ansvar for verneområder i kommunen: Krever faglig kompetanse og juridisk forståelse. Mange kommuner har ikke naturforvalter og er for små til en slik stilling. Kurs ikke nok. Interkommunalt samarbeid mellom små kommuner/organisering av større enheter er nødvendig. Nødvendig å øremerke økonomiske virkemidler som gis over statsbudsjettet for å styrke kommunenes kompetanse og kapasitet. - En del forvaltningsoppgaver (bl.a skjøtsel) er komplekse og krever utstyr og ressurser kommunen ikke har. SNO har spisskompetanse på en del skjøtsel. Dersom kommunen skal overta disse fra SNO krever det tilstrekkelige utstyr, midler, kapasitet og kunnskap i kommunen. Overføring av statlige øremerkede midler vil i så fall være nødvendig.	Nei (for Steinkjer) Ja (for de som ikke har forvaltningssmyndighet fra før)
Delegasjonsreglement/ revisjon av forskrift	I dag: Det er allerede slik at kommuner som har forvaltningsmyndighet har myndighet over alle unntaks- og dispensasjonsbestemmelser i verneforskriften.	Dette er en praksis som allerede eksisterer for alle kommuner med forvaltningsmyndighet. Tiltaket representerer derfor ingen ny forenkling av utmarksforvaltningen.	Nei
Mer hensyn til naturbasert næringsutvikling (dvs næringutvikling integreres i forvaltningsplaner)	Omtales kun i enkelte forvaltningsplaner	Positivt: - Hensyn til naturbasert reiseliv gitt i forvaltningsplanen: Lettere for saksbehandler å vite hvor skjønnsgrensene går. Gir saksbehandling med mindre konflikter og raskere avgjørelser. Negativt: - Naturbasert reiseliv er ikke alltid aktuelt for alle verneområder. Det er ressurskrevende om dette skal inn i alle forvaltningsplaner	Ja

Tiltak	Dagens ordning	Positive og negative konsekvenser	Forenkler tiltaket utmarksforvaltningen?
Avklare randsoner	Svært få saker. Siste 5 år har vi ikke hatt noen saker knyttet til dette, enda vi har ansvaret for 10 verneområder.	Positivt: - Avklare randsoner: Tiltaket behandles etter NML § 6 og § 49. Forvaltningsplan kan inneholde en veiledning i hva som skal vektlegges for dette verneområdet og hvilke vilkår som bør settes for tiltak. På den måten skisserer forvaltningsplanen skjønnsgrenser. Gir saksbehandling med mindre konflikt og raskere avgjørelser. Negativt: - Kan ikke gjøre dette for alle verneområder, for arbeidskrevende. Kun aktuelt i nye planer og planer som revideres.	Ja
Viltoppgaver til kommunen	Kommunen er i utgangspunktet tillagt nesten all forvaltningsmyndighet når det gjelder vilt. Fylkesmannen er klagemyndighet. Fylkeskommunen har veiledningsansvar i forskriftstolkning. Fylkeskommunen har i dag myndighet til å gi forskrift om jakttid på hjortevilt og godkjenne ny skuddpremieordning og båndtvangtid (I Nord-Trøndelag er dette forvaltningsansvaret allerede delegert kommunene). I tillegg har de en veiledningsplikt ovenfor kommunene med hensyn til regelverk.	Positive: - Overføring av Fylkeskommunens forvaltning til kommunen vil for kommunens del føre til en mer helhetlig viltforvaltning (2014 hadde de 1 sak i NT). Få saker og lite befatning med saksfeltet vanskeliggjør innsikt i regelverk og regelverksforståelse. Veiledningsansvaret fylkeskommunen har ovenfor kommunene må overføres fylkesmannen som har kompetanse på regelverket gjennom sin funksjon som klagemyndighet. Dette har betydning for riktig saksbehandlingen i kommunen. - Rasjonaliseringsgevinst, selv om sakene er få. Negative: Krever faglig kompetanse og juridisk forståelse. Mange kommuner har ikke naturforvalter og er for små til en slik stilling. Interkommunalt samarbeid mellom små kommuner/organisering av større enheter er nødvendig. Nødvendig å øremerke økonomiske virkemidler som gis over statsbudsjettet for å styrke kommunenes kompetanse og kapasitet på viltsiden	Ja
Fiskeoppgaver til kommunen	Saksfeltet ligger i hovedsak hos Fylkesmannen. Noen flere saker enn vilt.	Negative: Sakene er ofte knyttet til forvaltning av laks og sjørørret, og innebærer en rekke regionale problemstillinger knyttet til sykdommer, parasitter, oppdrettslaks og sviktende bestander. Vurderes som viktig at både vedtaksmyndighet og spisskompetanse beholdes på et regionalt nivå hos Fylkesmannen inntil videre. Trondheimsfjorden som nasjonal laksefjord og med mange nasjonale laksevassdrag er også et bakteppe til dette.	Nei

Tiltak	Dagens ordning	Positive og negative konsekvenser	Forenkler tiltaket utmarksforvaltning en?
6.2 Førstelinjeansvar for kommunene Mottak, videreformidling, tilbakemelding på klager	Den som er vedtaksmyndighet får sakene. Unntaket er klagesaker. Der stiles klagen i utgangspunktet til den som har gjort vedtaket. En klage gjør at vedtaket vurderes av forvaltningsmyndighet en gang til. Dersom vedtaket opprettholdes, sendes klagen videre til klagemyndighet.	Positive: - Ideen om "en portal inno g en portal ut" oppleves i utgangspunktet som positiv for brukeren. Negative: - Arkiv hos kommunene har i dag ikke kapasitet til å motta og fordele all post og svare på alle henvendelser knyttet til saksbehandling som skjer hos fylkesmannen og utmarksstyret. Vil forlenge saksbehandlingstiden. - Den enkelte saksbehandler hos kommunen har allerede mange arbeidsoppgaver og et stort spenn i saksfelt. Kunnskapsgrunnlaget i saken er i stor grad bestemt av registrerte verdier i et område. Dette påvirker ofte saksgang. Når en ikke jobber med et område har man ikke denne bakgrunnskunnskapen og det blir vanskelig å veilede. Ugunstig for søker. - Fylkesmannen og utmarksstyrene mister den direkte kontakten med brukerne og går glipp av informasjon. Direkte kontakt og befaring er ofte nødvendig. Vanskelig å standardisere i mange utmarkssaker. Kun få saksfelt en kan bruke standard søknadsskjema. Må etterspørre informasjon. Tungvint, lite oppklarende og vil forlenge saksbehandlingstiden. Uheldig for saksbehandlingen og dermed også brukeren	Nei
Veiledning til brukerne	Den som har forvaltningsmyndighet (behandler søknaden), gir veiledning i hvilken informasjon som trengs og hvordan saksbehandlingsprosessen skal foregå.	Negative: - Den enkelte saksbehandler hos kommunen har allerede mange arbeidsoppgaver, et stort spenn i saksfelt om en ikke skal veilede i sakene til fylkesmannen og utmarkstyret. Når en ikke jobber med et område har man ikke denne bakgrunnskunnskapen og det blir vanskelig å veilede. Ugunstig for søker. - Fylkesmannen og utmarksstyrene mister den direkte kontakten med brukerne og går glipp av informasjon. Direkte kontakt og befaring er ofte nødvendig. Vanskelig å standardisere i mange utmarkssaker. Kun få saksfelt en kan bruke standard søknadsskjema. Må etterspørre informasjon. Tungvint, lite oppklarende og vil forlenge saksbehandlingstiden. Uheldig for saksbehandlingen og dermed også brukeren	Nei

Tiltak	Dagens ordning	Positive og negative konsekvenser	Forenkler tiltaket utmarksforvaltning en?
6.3 Kapasitet og kompetanse i kommunene Systematisk opplæringstilbud	Mange kommuner mangler kompetanse innen naturforvaltning. De har ikke egen naturforvalter/utmarksforvalter. Utfordringen er at mange kommuner er for små til en slik stilling og at denne typen arbeid nedprioriteres. Dette er meget synlig i forhold til arbeidet med vannforskriften.	Positive: - Kurs kan brukes til å styrke den allmenne forståelsen til saksbehandlere som ikke skal ha utmarksforvaltning som hovedsaksbehandling, men kommer bort i det i annen saksbehandling, for eksempel byggsaksbehandling. Negative: - Kurs gir ikke tilstrekkelig kompetanse til å håndtere kompleks forvaltning som verneområdeforvaltning, bestandsforvaltning av hjorteviltstammer, vannforvaltning etc på en tilstrekkelig måte, jf faggruppens fokus på rettssikkerhet. Dette krever utdanning på høghøgskolenivå. Kommunene må prioritere å ansette personer med denne bakgrunnen. Utfordringen er at mange kommuner er for små til en slik stilling og at denne typen arbeid nedprioriteres.	Nei
Veileder utmarksforvaltning	Retningslinjer og rundskriv gir en veiledning i hvordan regelverket skal tolkes. Kompetanse innen biologi og saksbehandling nødvendig.	Negative: - Det eksisterer retningslinjer og/eller veiledere for de fleste forskrifter og lover. www.miljostatus.no gir tilstrekkelig førstehåndsforklaring om lovforvaltning sammen med www.miljodirektoratet.no . Neste instans man kan spørre er klagemyndighet. Dette er tilstrekkelig i tillegg til utdanning på området. - Blir for omfattende å lage veileder til det meste som foregår innen utmarksforvaltning	Nei

Tiltak	Dagens ordning	Positive og negative konsekvenser	Forenkler tiltaket utmarksforvaltning en?
6.4 Utmarksstyrer Etablere utmarksstyrer	Skjæra landskapsvernområde og Steinkjer del av Blåfjella-Skjækerfjella-nasjonalpark inngår i Blåfjella-Skjækerfjella- Lierne nasjonalparker. Forvaltningsmyndigheten til Blåfjella-Skjækerfjella- Lierne nasjonalparker er tillagt et nasjonalparkstyre. Noe myndighet delegeres ned til et arbeidsutvalg. Det er liten/ ingen forskjell mellom dagens nasjonalparkstyre og de foreslåtte utmarkstyrene. Dagens ordning har vedvart i for kort tid til at den er grundig evaluert. Nasjonalparkstyret vi har i dag fungerer godt med dagens sammensetning (politisk oppnevnte representanter, samiske interesser og reindrift representert). Nødvendig at samiske interesser og reindrift er representert siden dette også er reinbeitedistrikt. Nesten all utmark i Nord-Trøndelag ligger i et reinbeitedistrikt. Det er ikke villrein i Nord-Trøndelag, vi har dermed ingen villreinnemder.	Nødvendig å avklare om utmarksstyrenes arealer inkluderer reinbeitedistriktene. <u>Dette er opplysninger som har stor innvirkning på størrelsen arealet utmarkstyrene skal forvalte der det er reindrift.</u> Kapitlene i rapporten gir motstridende informasjon; sammendraget (inkluderer ikke), kap 5 (inkluderer ikke) og kap 6.4 (inkluderer). For Steinkjers vedkommende gir denne uklarheten i ytterste konsekvens en usikkerhet om ca 5% eller om ca 90 % av utmarksarealet skal saksbehandles av utmarkstyrene. Dette medfører også uklarhet om forvaltningsmyndighet for reindrift; Fylkesmannen eller utmarkstyret? Vi har etter kontakt med KMD og en av forfatterne tolket høringssvaret dit hen at reindrift <u>ikke</u> skal inkluderes i utmarksstyrenes areal. Det er ikke villrein i Nord-Trøndelag. Det betyr at for Steinkjers vedkommende vil utmarksstyrets areal omfatte Blåfjella-Skjækerfjella-Lierne nasjonalparker (dvs Skjækra landskapsvernområde + Blåfjella-Skjækerfjell-Lierne nasjonalpark) Positive: - Forvaltningsplaner: Økt fokus på forvaltningsplaner vil føre til at flere verneområder som har behov for det får forvaltningsplan. Forvaltningsplanene rulleres jevnlig. Negative: - Å etablere utmarksstyrer vil ikke medføre en forenkling av utmarksforvaltningen siden de foreslåtte endringene ikke medfører færre organer. I Steinkjer har vi ikke noen villreinnemd. - Et politisk oppnevnt nasjonalparkstyre vil i større grad ha muligheten til å se helheten i miljøforvaltningen sammenliknet med et styre sammensatt av ulike interesser. - Alle kommuner bør være representert. Ikke bare de store	Nei
Styrene bør ha en strategisk rolle/delegasjon	Nasjonalparkstyret for Blåfjella-Skjækerfjella- Lierne nasjonalparker har forvaltningsmyndighet. Delegerer ned til arbeidsutvalg.	Negative: - Alle kommuner bør være representert. Ikke bare de store. - Oppgaver som skal delegeres til kommunen og utmarkstyret må delegeres fra Miljødirektoratet, ikke fra Utmarksstyret til kommunen. Utmarkstyret kan delegere til eventuelle arbeidsutvalg underlagt Utmarkstyret. Dette er et prinsipp som ikke bør fravikes.	Nei

Tiltak	Dagens ordning	Positive og negative konsekvenser	Forenkler tiltaket utmarksforvaltningen?
Utarbeide ny forvaltningsplan	Forvaltningsplanene ruller i dag. I følge planen skal det skje hvert 4. år.	Positivt: - Fornyelse av forvaltningsplaner er nødvendig og sikrer at planen fungerer. Må rettes i stor grad fungere som et saksbehandlingsverktøy. Dette skjer gjennom rulling. Negativt: - Forvaltningsplaner: Mange små verneområder har i utgangspunktet ikke behov for forvaltningsplan. Det vil være feil bruk av ressurser å utarbeide dette for alle verneområder	Nei
Fokus på alle forvaltningsoppgaver	Alle store verneområder og de fleste verneområder med utfordringer har fokus på de viktigste forvaltningsoppgavene, spesielt i forhold til verneformålet.	Negativt: Det blir for omfattende og ressurskrevende å fokusere på ALLE forvaltningsoppgaver i en forvaltningsplan. D	Nei
Styrets og sekretariatets oppgaver	Nasjonalparkstyret for Blåfjella-Skjækerfjella- Lierne nasjonalparker har forvaltningsmyndighet . De delegerer myndighet ned til et arbeidsutvalg. Det er liten/ ingen forskjell mellom dagens nasjonalparkstyre og de foreslåtte utmarkstyrene. Dagens ordning har vedvart i for kort tid til at den er grundig evaluert.	Negativt: - Foreslåtte endring er uklare i tema som skal tillegges utmarkstyrets forvaltningsmyndighet. Dette har betydning på omfanget av arbeidet. - Ingen store forskjeller i forhold til nasjonalparkstyret i forhold til de oppgaver som skisseres. Uklart hvorfor nasjonalparkstyrene da skal byttes ut.	Nei
6.5 IKT-løsninger for utmarksforvaltning Etableres et elektronisk søknadssystem	I dag: Vi har samme saksbehandlingssystem som FM	Positiv: - En nasjonal portal vil ha verdi for brukerne og staten Negativt: - Ressurskrevende. - Mange som trenger tilgang til utmarksaker av de som jobber hos kommunen. Et eget lukket system ikke ønskelig	Nei
Etableres en nasjonal portal	Den som skal behandle en søknad er den som får den tilsendt.	Negativt: - Ressurskrevende. - En nasjonal portal vil ha liten verdi for kommunen	Nei

Tiltak	Dagens ordning	Positive og negative konsekvenser	Forenkler tiltaket utmarksforvaltning en?
6.6 Rapportering og dokumentasjon Utvikle utmarksforvaltning i KOSTRA	KOSTRA rapportering for motorferdsel: Opplevs som arbeidskrevende, så grov at den sier lite om en del viktige faktorer som hadde vært interessant for kommunal forvaltning å følge med på. Dette har blitt tatt opp tidligere med Miljødirektoratet fra kommunenes side, uten at det har gitt endringer. Rapportering av utmarksforvaltning må også tilpasses kommunens behov for informasjon.	Positiv: - Gir stort sett statlige myndigheter muligheter til å få grove mål på en del forvaltning, slik at utvikling over tid kan monitoreres for det de ønsker. Negativt: - Erfaringer viser at KOSTRA rapportering av utmarksemner er for grov og lite tilpasset kommunens behov. Rapportering av utmarksforvaltning må tilpasses kommunens behov for informasjon.	Ja
6.7 Naturopsyn Forvaltningsmyndighetene tydeligere rolle	SNO leier inn tjenester av fjelloppsynet til skjøtsel og oppsyn. Det gjør de fordi de ikke har kapasitet til å gjennomføre all skjøtsel og oppsyn selv. Oppsyn og skjøtsel gjennomføres ofte på samme turen. At flere gjennomfører samme type forvaltningsoppgaver i samme kommune fører til forvirring for brukeren	Positivt: - Tydelig rollefordeling er alltid positivt for brukerne og forvaltning. Dette bør gjøres gjennom en egen Stortingsmelding. Negativt: - Skjøtselsvirksomheten må fortsatt ligge hos SNO. Skjøtsel og oppsyn blir ofte gjennomført samtidig. Dette er en effektiv arbeidsmåte som gir SNO informasjon om verneområdet. SNO må ha tilstrekkelig kapasitet til å gjennomføre begge deler. Overføring av skjøtsel til kommunene vil medføre behov for øremerkede ressurser og en mindre effektiv organisering av skjøtselen (SNO har langt mer erfaring med dette- og et tilrettelagt apparat og utstyr for dette).	Ja, forutsatt at de fortsatt driver skjøtsel
Fylkesmannen samordner og bestiller oppsyn	Utmarkstyrene: Bestillingsdialog utføres direkte med SNO Små verneområder som i helhet ligger i kommunen: sender bestillingsdialogen til FM som tar denne med SNO. Tungvint. Gir oss mindre kontaktflate mot SNO	Negativt: Forslaget gir en tungvint bestillingsdialog. Bestillingsdialogen bør gjennomføres direkte med SNO, uten mellomledd. Dette gir en best bestillingsdialog	Nei
SNO regionale enheter til fylkesmannen	60 lokalkontor. Lokal og effektiv organisering uten mellomledernivå.	Negativt: En regional organisering av SNO vil ikke gi en forenkling og effektiviseringsgevinst, men medføre et kostbart mellomledernivå. 60 lokalkontor er en effektiv organisering.	Nei

Tiltak	Dagens ordning	Positive og negative konsekvenser	Forenkler tiltaket utmarksforvaltningen?
Fjelltjenesten til SNO	SNO leier inn tjenester av fjelloppsynet til skjøtsel og oppsyn. Det gjør de fordi de ikke har kapasitet til å gjennomføre all skjøtsel og oppsyn selv. Oppsyn og skjøtsel gjennomføres ofte på samme turen.	Positivt Det er positivt at oppsynet samles hos SNO.	Ja
Utrede Fjelloppsynet til SNO		Positivt Viktig å få fram virkninger av at fjelloppsynet overføres til SNO.	Ja
6.8 Statsallmenninger Lovarbeid forvaltning statsallmenning	Ikke beskrevet i rapport.	Viktig å utrede virkningene av noe før man gjennomfører tiltaket. Men det er for vagt forklart til at man klarer å trekke tydelige positive og negative virkninger av forslaget. Vanskelig å forstå hvordan bruksrettigheter i allmenningen ligger fast og ikke berøres av faggruppens forslag. Reindrifta har også bruksrettigheter gjennom hevd.	Vet ikke
6.9 Kunnskap om naturressurser Samordne databaser og fullføre kartlegging	Det er nødvendig å samordne databaser dersom man skal hente ut kunnskapsgrunnlaget i en sak. Dette er allerede gjort i stor grad i Nord-Trøndelag, gjennom www.gint.no , men bør også gjøres i resten av landet	Positivt: - Fullføring av planlagt kartlegging vil øke kunnskapsgrunnlaget - Det er nødvendig å samordne databaser dersom man skal hente ut kunnskapsgrunnlaget i en sak.	Ja
6.10 Uskiftet bo og fragmentert eierforhold Tiltak for å definere rettmessige eiere		Positivt: Dette vil lette flere arbeidsprosesser i kommunen	Ja

Tiltak	Dagens ordning	Positive og negative konsekvenser	Forenkler tiltaket utmarksforvaltningen?
6.11 Nasjonal utmarkspolitik Samordnet nasjonal politikk	Dagen situasjon er noe uoversiktlig med mange tema og fagfelt. Ingen tydelig vekting av disse mot hverandre.	Positivt: Dette vil gi en tydeligere ramme for lov og forskriftsarbeid samt forholdet mellom regelverk samt vekte forholdet mellom en del fagfelt.	Ja
Veileder		Negativt: Virker svært omfattende	Nei
6.12 Lovutvalg utmarksforvaltning		Positivt: Dette vil øke fokus på helhetstenkning i utforming av regelverk. Likevel viktige at spesialister på de ulike fagområdene blir hentet inn, for å klare å se detaljene i regelverksutformingen.	Ja